

fortsat er holdbart, og navnlig maa vi undersøge, om de Resultater, andre Nationer er naaet til i deres Administration overfor eskimoiske Stammer, kan siges at være bedre end de Resultater, vi er naaet til.“ Ministeren tilføjede derhos, at han forbeholdt sig at stille Ændringsforslag under Lovforslagets videre Behandling, i første Linie til Bestemmelserne vedrørende Undervisningen i Grønland, Skoleforholdene. Han udviklede videre, at Lovforslaget ikke bryder med det i et Par Hundrede Aar opretholdt Princip med Hensyn til Styrelsen af Grønland, at dette er et lukket Land og Handelen der Monopolhandel, men at „det Udvalg, der i 1920—21 behandlede det grønlandske Spørgsmaal, drøftede meget indgaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt det var tilraadeligt fortsat at styre efter det hidtidige Princip. Der blev ikke i dets Betænkning givet nogen Vejledning, som man umiddelbart kunde ty til for at komme ind paa en Afløsning af Princippet. Men man udtalte sig alligevel i Betænkningen paa en saadan Maade, at der ikke kan være Tvivl om, at Udvalgets Medlemmer har haft et aabent Øje for Ønskeligheden af at komme ind paa et andet Princip og for, at vi før eller senere maa opgive, i alt Fald delvis, det Princip, hvorefter vi hidtil har styret Grønland.“ Videre udtalte Ministeren: „Begrundelsen for, at vi haandhæver dette System, er naturligvis ene og alene den, at vi har villet Grønlændernes Vel. — — — Men Spørgsmaalet er nu, om vi alligevel har været i Stand til at bringe Grønlænderne saa vidt frem, som vi burde have bragt dem. Er der opnaaet tilstrækkeligt i saa Henseende? Spørgsmaalet er ikke let at besvare, da vi ikke hidtil har haft noget egentligt Sammenligningsgrundlag. Vi kan skønne, at Grønlænderne er bragt adskilligt længere frem i kulturel Henseende; i erhvervsmaessig Færdighed og i jævn Velstand kan de maale sig med Folk, der lever under tilsvarende Forhold andetsteds i Verden, ja, staar vel endog over dem. Men noget egentligt Sammenligningsgrundlag har vi ikke hidtil haft, og derfor har vi heller ikke helt kunnet blive klar over, hvorvidt Systemet til syvende og sidst har været saaledes, at vi gennem det har været i Stand til at bringe Grønlænderne frem til den højeste Grad af Udvikling, som de efter deres Forhold var i Stand til at gennemgaa. Efter at Knud Rasmussen nu havde gjort sin store Forskningsrejse — i Løbet af 3½ Aar har han berejst vidtstrakte Egne, hvor eskimoisk Befolkning lever —, venter jeg i nogen Grad at faa et Sammenligningsgrundlag, og at vi af Knud Rasmussens Erfaringer kan drage Slutninger om, hvorledes vi i Fremtiden skal stille os overfor Spørgsmaalet: Lukket Land eller Landet lukket op, saaledes at Befolkningen efterhaanden kan komme til at staa paa egne Ben, trods den Paavirkning, der kan komme derved, at hvide Mænd faar uhindret eller i alt